

Εάν τα στοιχεία αυτά είναι έγκυρα, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού επιβεβαιώνουν στον παραλήπτη την καταχώριση της αναφοράς παραλαβής και τη διαβιβάζουν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής.

4. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν την αναφορά παραλαβής στον αποστολέα. Όταν ο τόπος αποστολής και ο τόπος προορισμού ευρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους διαβιβάζουν την αναφορά παραλαβής απευθείας στον αποστολέα.

Άρθρο 25

1. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii), και, ενδεχομένως, στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο β) της παρούσας οδηγίας, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής συντάσσουν αναφορά εξαγωγής, με βάση τη θεώρηση του τελωνείου εξόδου που αναφέρεται στο άρθρο 793 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (¹), ή του τελωνείου όπου πραγματοποιούνται οι διατυπώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας, το οποίο βεβαιώνει ότι τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα εξήλθαν από το έδαφος της Κοινότητας.

2. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής επαληθεύουν ηλεκτρονικά τα στοιχεία που προκύπτουν από τη θεώρηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Μόλις επαληθευτούν τα στοιχεία αυτά και εφόσον το κράτος μέλος αποστολής είναι διαφορετικό από το κράτος μέλος εξαγωγής, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής διαβιβάζουν την αναφορά εξαγωγής στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν την αναφορά εξαγωγής στον αποστολέα.

Άρθρο 26

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 21 παράγραφος 1, σε περίπτωση που το μηχανοργανωμένο σύστημα είναι εκτός λειτουργίας του κράτους μέλους αποστολής, ο αποστολέας μπορεί να αρχίζει τη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής, υπό την προϋπόθεση:

α) ότι τα προϊόντα συνοδεύονται από έντυπο έγγραφο το οποίο περιέχει τα ίδια στοιχεία με το σχέδιο ηλεκτρονικού δικαιητικού εγγράφου που αναφέρεται στο άρθρο 21 παράγραφος 2,

β) ότι ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής πριν από την έναρξη της διακίνησης.

Το κράτος μέλος αποστολής μπορεί επίσης να απαιτήσει ένα αντίγραφο του εγγράφου που αναφέρεται στο στοιχείο α), την επαλήθευση των στοιχείων που περιέχονται στο εν λόγω αντίγραφο και, εφόσον για τη διακοπή λειτουργίας ευθύνεται ο

αποστολέας, κατάλληλη ενημέρωση σχετικά με τους λόγους αυτής της διακοπής λειτουργίας πριν από την έναρξη της διακίνησης.

2. Όταν το μηχανοργανωμένο σύστημα αποκατασταθεί, ο αποστολέας υποβάλλει σχέδιο ηλεκτρονικού δικαιητικού εγγράφου κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 21 παράγραφος 2.

Μόλις επικυρωθούν τα στοιχεία που αναφέρονται στο σχέδιο ηλεκτρονικού δικαιητικού εγγράφου, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 21 παράγραφος 3, το έγγραφο αυτό αντικαθιστά το έντυπο έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου. Το άρθρο 21 παράγραφοι 4 και 5 και τα άρθρα 24 και 25 εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

3. Μέχρις ότου επικυρωθούν τα στοιχεία που αναφέρονται στο σχέδιο ηλεκτρονικού δικαιητικού εγγράφου, η διακίνηση θεωρείται ότι πραγματοποιείται υπό καθεστώς αναστολής υπό την κύλιση του εντύπου εγγράφου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α).

4. Ο αποστολέας οφείλει να φυλάσσει αντίγραφο του εντύπου εγγράφου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) προς επίρρωση των λογιστικών του βιβλίων.

5. Εάν το μηχανοργανωμένο σύστημα είναι εκτός λειτουργίας στο κράτος μέλος αποστολής, ο αποστολέας κοινοποιεί τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 21 παράγραφος 8 ή στο άρθρο 23 χρησιμοποιώντας άλλα μέσα επικοινωνίας. Για το σκοπό αυτόν, ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής πριν από την έναρξη της αλλαγής προορισμού ή της διαίρεσης της διακίνησης. Οι παράγραφοι 2 έως 4 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

Άρθρο 27

1. Όταν, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i), ii) και iv), στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο β) και στο άρθρο 17 παράγραφος 2, η αναφορά παραλαβής που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 1 δεν μπορεί να υποβληθεί κατά την περάτωση μιας διακίνησης προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο, είτε διότι το μηχανοργανωμένο σύστημα είναι εκτός λειτουργίας στο κράτος μέλος προορισμού, είτε διότι, σύμφωνα με την περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1 δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 26 παράγραφος 2, ο παραλήπτης υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού, εξαιρουμένων δεόντως αιτιολογημένων περιπτώσεων, έντυπο έγγραφο το οποίο περιλαμβάνει τα ίδια στοιχεία με εκείνα της αναφοράς παραλαβής και επιβεβαιώνει την περάτωση της διακίνησης.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού αποστέλλουν αντίγραφο του εντύπου εγγράφου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής, οι οποίες το διαβιβάζουν στον αποστολέα ή το φυλάσσουν ώστε να είναι στη διάθεσή του, εκτός εάν η αναφορά παραλαβής που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 1 μπορεί να τους υποβληθεί συντόμως από τον παραλήπτη μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος ή σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις.

(¹) ΕΕ L 253 της 11.10.1993, σ. 1.

Μόλις αποκατασταθεί η λειτουργία του μηχανοργανωμένου συστήματος στο κράτος μέλος προορισμού ή ολοκληρωθούν οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 26 παράγραφος 2, ο παραλήπτης υποβάλλει αναφορά παραλαβής, σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 24 εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

2. Όταν, στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii), η αναφορά εξαγωγής που προβλέπεται στο άρθρο 25 παράγραφος 1 δεν είναι δυνατό να καταρτιστεί στο τέλος μιας διακίνησης προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, είτε διότι το μηχανοργανωμένο σύστημα είναι εκτός λειτουργίας στο κράτος μέλος εξαγωγής, είτε διότι, στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1, οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 26 παράγραφος 2 δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής αποστέλλουν στις αρχές του κράτους μέλους αποστολής έντυπο έγγραφο που περιλαμβάνει τα ίδια στοιχεία με εκείνα της αναφοράς εξαγωγής και πιστοποιεί την περάτωση της διακίνησης, εκτός εάν η αναφορά εξαγωγής που προβλέπεται στο άρθρο 25 παράγραφος 1 μπορεί να καταρτιστεί συντόμως μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος ή σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν στον αποστολέα αντίγραφο του εντύπου εγγράφου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο ή το φυλάσσουν ώστε να είναι στη διάθεσή του.

Μόλις αποκατασταθεί η λειτουργία του μηχανοργανωμένου συστήματος στο κράτος μέλος εξαγωγής ή ολοκληρωθούν οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 26 παράγραφος 2, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής αποστέλλουν αναφορά εξαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 1. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 25 εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

Άρθρο 28

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 27, η αναφορά παραλαβής που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 1, ή η αναφορά εξαγωγής που προβλέπεται στο άρθρο 25 παράγραφος 1, πιστοποιούν ότι μια διακίνηση προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης έχει περατωθεί, σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 2.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, εάν δεν υπάρχει αναφορά παραλαβής ή αναφορά εξαγωγής για λόγους άλλους από εκείνους που αναφέρονται στο άρθρο 27, μπορεί να προσκομιστεί εναλλακτική απόδειξη, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i), ii) και iv), στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο β) και στο άρθρο 17 παράγραφος 2, για την περάτωση της διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής, με θεώρηση των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους προορισμού, με βάση κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία ότι τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που απεστάλησαν έχουν φθάσει στον αναφερόμενο προορισμό ή, στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii), με θεώρηση των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το τελωνείο εξόδου, η οποία πιστοποιεί ότι τα εν λόγω προϊόντα εξήλθαν από το έδαφος της Κοινότητας.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, κατάλληλο αποδεικτικό στοιχείο αποτελεί ένα έγγραφο που υποβάλλεται από τον παραλήπτη και το οποίο περιέχει τα ίδια στοιχεία με την αναφορά παραλαβής ή την αναφορά εξαγωγής.

Στην περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής έχουν αποδεχθεί τα κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία, οι εν λόγω αρχές προβαίνουν σε κλείσιμο της διακίνησης μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος.

Άρθρο 29

1. Με τη διαδικασία του άρθρου 43 παράγραφος 2, η Επιτροπή θεσπίζει μέτρα για να καθοριστούν:

α) η διάρθρωση και το περιεχόμενο των μηνυμάτων που πρέπει να ανταλλάσσονται, για τους σκοπούς των άρθρων 21 έως 25, μεταξύ των προσώπων και των αρμόδιων αρχών που αφορά η διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής,

β) οι κανόνες και οι διαδικασίες όσον αφορά τις ανταλλαγές μηνυμάτων που αναφέρονται στο στοιχείο α),

γ) η διάρθρωση των εντύπων εγγράφων που αναφέρονται στα άρθρα 26 και 27.

2. Κάθε κράτος μέλος καθορίζει τις περιπτώσεις υπό τις οποίες το μηχανοργανωμένο σύστημα μπορεί να θεωρείται εκτός λειτουργίας και τους κανόνες και διαδικασίες που πρέπει να εφαρμόζονται στις περιπτώσεις αυτές, για τους σκοπούς και σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 26 και 27.

ΤΜΗΜΑ 3

Απλουστευμένες διαδικασίες

Άρθρο 30

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν απλουστευμένες διαδικασίες για τις διακινήσεις των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής οι οποίες πραγματοποιούνται εξ ολοκλήρου στο έδαφός τους, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας παρέκκλισης από την απαίτηση ηλεκτρονικής επιτήρησης των διακινήσεων αυτών.

Άρθρο 31

Κατόπιν συμφωνίας και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζουν όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, είναι δυνατόν να θεσπίζονται απλουστευμένες διαδικασίες για τις συχνές και τακτικές διακινήσεις των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής μεταξύ των εδαφών δύο ή περισσότερων κρατών μελών.

Η διάταξη αυτή καλύπτει και τη διακίνηση μέσω στυδερών αγωγών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ ΣΕ ΕΙΔΙΚΟ
ΦΟΡΟ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥΣ ΣΕ
ΑΝΑΛΩΣΗ

ΤΜΗΜΑ 1

Απόκτηση από ιδιώτες

Άρθρο 32

1. Για τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία αποκτά ιδιώτης για δική του χρήση και τα οποία μεταφέρει αυτοπροσώπως από ένα κράτος μέλος σε άλλο, οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης οφείλονται μόνο στο κράτος μέλος όπου τα προϊόντα αυτά αποκτώνται.

2. Για να προσδιορίσουν κατά πόσο τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 1 προορίζονται για ίδια χρήση ενός ιδιώτη, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τα εξής στοιχεία:

- α) την εμπορική ιδιότητα του κατόχου των προϊόντων και τους λόγους για τους οποίους τα κατέχει,
- β) τον τόπο όπου βρίσκονται τα προϊόντα ή, ανάλογα με την περίπτωση, τον χρησιμοποιούμενο τρόπο μεταφοράς,
- γ) οποιοδήποτε έγγραφο σχετικό με τα προϊόντα,
- δ) τη φύση των προϊόντων,
- ε) την ποσότητα των προϊόντων.

3. Για την εφαρμογή του στοιχείου ε) της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη μπορούν, απλώς και μόνο ως αποδεικτικό στοιχείο, να ορίζουν ενδεικτικά ποσοτικά επίπεδα, τα οποία δεν επιτρέπεται να είναι κατώτερα από:

α) για τα προϊόντα καπνού:

- τσιγάρα: 800 τεμάχια,
- πουράκια (πούρα βάρους όχι πάνω από 3 g/τεμάχιο): 400 τεμάχια,
- πούρα: 200 τεμάχια,
- καπνός για κάπνισμα: 1,0 χιλιόγραμμα.

β) για τα αλκοολούχα ποτά:

- οινόπνευματώδη ποτά: 10 λίτρα,
- ενδιάμεσα προϊόντα: 20 λίτρα,

— οίνοι: 90 λίτρα (εκ των οποίων το πολύ 60 λίτρα αφρώδεις),

— μπίρες: 110 λίτρα.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέπουν ότι ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός στο κράτος μέλος κατανάλωσης κατά την απόκτηση πετρελαιοειδών τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σε άλλο κράτος μέλος, εάν η μεταφορά αυτών των προϊόντων γίνεται με ανορθόδοξους τρόπους από ιδιώτη ή για λογαριασμό του.

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, ως ανορθόδοξες μεταφορές θεωρούνται οι μεταφορές καυσίμων κινητήρων όταν τα καύσιμα δεν μεταφέρονται στη δεξαμενή των οχημάτων ή σε κατάλληλο εφεδρικό δοχείο καθώς και η μεταφορά υγρών καυσίμων θέρμανσης όταν δεν γίνεται με βυτιοφόρα επαγγελματιών.

ΤΜΗΜΑ 2

Κατοχή σε άλλο κράτος μέλος

Άρθρο 33

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 36 παράγραφος 1, σε περίπτωση κατά την οποία υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σε ένα κράτος μέλος, κατέχονται για εμπορικούς σκοπούς σε άλλο κράτος μέλος προκειμένου να παραδοθούν ή να χρησιμοποιηθούν σε αυτό, υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης ο οποίος καθίσταται απαιτητός στο εν λόγω άλλο κράτος μέλος.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «κατοχή για εμπορικούς σκοπούς» νοείται η κατοχή προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης από μη ιδιώτη ή από ιδιώτη για μη δική του χρήση και τα οποία μεταφέρονται από αυτόν, σύμφωνα με το άρθρο 32.

2. Οι όροι υπό τους οποίους ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός καθώς και ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης είναι αυτοί που ισχύουν τη στιγμή κατά την οποία ο φόρος καθίσταται απαιτητός στο εν λόγω άλλο κράτος μέλος.

3. Ο υπόχρεος για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης που καθίσταται απαιτητός είναι, ανάλογα με την περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το πρόσωπο το οποίο εκτελεί την παράδοση ή το οποίο έχει στην κατοχή του τα παραδιδόμενα προϊόντα, ή το πρόσωπο στο οποίο παραδίδονται τα προϊόντα στο άλλο κράτος μέλος.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 38, όταν υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σε ένα κράτος μέλος διακινούνται στο εσωτερικό της Κοινότητας για εμπορικούς σκοπούς, δεν θεωρείται ότι κατέχονται για αυτούς τους σκοπούς μέχρι ότου φτάσουν στο κράτος μέλος προορισμού, υπό την προϋπόθεση ότι διακινούνται βάσει των διατυπώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 34.

5. Τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία βρίσκονται επί πλοίου ή αεροσκάφους που πραγματοποιεί θαλάσσια ταξίδια ή πτήσεις μεταξύ δύο κρατών μελών και τα οποία δεν διατίθενται προς πώληση όταν το πλοίο ή το αεροσκάφος βρίσκεται στο έδαφος ενός κράτους μέλους δεν θεωρείται ότι κατέχονται στο εν λόγω κράτος μέλος για εμπορικούς σκοπούς.

6. Κατόπιν σχετικού αιτήματος, οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης επιστρέφονται ή διαγράφονται στο κράτος μέλος όπου έλαβε χώρα η θέση σε ανάλωση στις περιπτώσεις στις οποίες οι αρμόδιες αρχές του άλλου κράτους μέλους διαπιστώνουν ότι οι φόροι αυτοί έχουν καταστεί απαιτητοί και έχουν εισπραχθεί στο εν λόγω κράτος μέλος.

Άρθρο 34

1. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1, τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα διακινούνται μεταξύ των εδαφών των διαφόρων κρατών μελών υπό την κάλυψη συνοδευτικού εγγράφου που περιέχει τα βασικά στοιχεία του εγγράφου που προβλέπεται στο άρθρο 21 παράγραφος 1.

Η Επιτροπή θεσπίζει με τη διαδικασία του άρθρου 43 παράγραφος 2 διατάξεις που καθορίζουν τη μορφή και το περιεχόμενο αυτού του συνοδευτικού εγγράφου.

2. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 33 παράγραφος 3 συμμορφώνονται με τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

α) καταθέτουν, πριν από την αποστολή των προϊόντων, δήλωση στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού και εγγυώνται την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης,

β) καταβάλλουν τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στο κράτος μέλος προορισμού σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από το εν λόγω κράτος μέλος,

γ) αποδέχονται κάθε έλεγχο που διενεργούν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού για να εξακριβώσουν ότι πραγματοποιήθηκε η παραλαβή των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων και ότι καταβλήθηκε ο οφειλόμενος ειδικός φόρος κατανάλωσης.

Το κράτος μέλος προορισμού δύναται, σε καταστάσεις και υπό προϋποθέσεις που καθορίζει, να απλουστεύει ή να χορηγεί παρέκκλιση από τις υποχρεώσεις του στοιχείου α). Στην περίπτωση αυτή, ενημερώνει την Επιτροπή, η οποία ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 35

1. Όταν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σε κράτος μέλος διακινούνται σε προορισμό που βρίσκεται στο εν λόγω κράτος μέλος μέσω του εδάφους άλλου κράτους μέλους, εφαρμόζονται οι ακόλουθες ρυθμίσεις:

α) η διακίνηση πραγματοποιείται υπό την κάλυψη του συνοδευτικού εγγράφου που προβλέπεται στο άρθρο 34 παράγραφος 1 και ακολουθείται κατάλληλη διαδρομή,

β) ο αποστολέας υποβάλλει, πριν από την αποστολή των προϊόντων, δήλωση στις αρμόδιες αρχές του τόπου αναχώρησης,

γ) ο παραλήπτης πιστοποιεί την παραλαβή των προϊόντων σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές του τόπου προορισμού,

δ) ο αποστολέας και ο παραλήπτης αποδέχονται κάθε έλεγχο που επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές των χωρών τους να διαπιστώνουν την πραγματική παραλαβή των προϊόντων.

2. Όταν προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης διακινούνται συχνά και τακτικά υπό τους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν, με κοινή συμφωνία και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζουν, να απλουστεύουν τις ρυθμίσεις της παραγράφου 1.

ΤΜΗΜΑ 3

Πωλήσεις εξ αποστάσεως

Άρθρο 36

1. Τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σε ένα κράτος μέλος, τα οποία αγοράζονται από πρόσωπο που δεν έχει την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή ή του εγγεγραμμένου παραλήπτη, είναι εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος και δεν ασκεί ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα, και τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται σε άλλο κράτος μέλος άμεσα ή έμμεσα από τον πωλητή ή για λογαριασμό του, υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης στο κράτος μέλος προορισμού.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «κράτος μέλος προορισμού» νοείται το κράτος μέλος άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς.

2. Στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός στο κράτος μέλος προορισμού κατά την παράδοση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων. Οι όροι υπό τους οποίους ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός καθώς και ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης είναι αυτοί που ισχύουν τη στιγμή κατά την οποία ο φόρος καθίσταται απαιτητός.

Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καταβάλλεται σύμφωνα με τη διαδικασία που θεσπίζει το κράτος μέλος προορισμού.

3. Υπόχρεος για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο κράτος μέλος προορισμού είναι ο πωλητής.

Ωστόσο, το κράτος μέλος προορισμού μπορεί να προβλέπει ότι ο υπόχρεος για την καταβολή του φόρου είναι φορολογικός αντιπρόσωπος, εγκατεστημένος στο κράτος μέλος προορισμού και εγκεκριμένος από τις αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους, ή, στις περιπτώσεις που ο πωλητής δεν έχει τηρήσει τις διατάξεις της παραγράφου 4 στοιχείο α), ο παραλήπτης των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων.

4. Ο πωλητής ή ο φορολογικός αντιπρόσωπος συμμορφώνεται προς τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

α) πριν από την αποστολή των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, εγγράφεται στα μητρώα και εγγυάται την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στην αρμόδια υπηρεσία η οποία ορίζεται ειδικά από το κράτος μέλος προορισμού και υπό τις προϋποθέσεις που αυτό ορίζει,

β) καταβάλλει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στην υπηρεσία που προβλέπεται στο στοιχείο α) μετά την άφιξη των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης,

γ) τηρεί λογιστική των παραδιδόμενων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων.

Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζουν, να απλουστεύουν τις υποχρεώσεις αυτές βάσει διμερών συμφωνιών.

5. Στην περίπτωση της παραγράφου 1, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που επιβλήθηκε στο πρώτο κράτος μέλος επιστρέφεται ή διαγράφεται, κατόπιν σχετικού αιτήματος του πωλητή, εφόσον ο ίδιος ή ο φορολογικός του αντιπρόσωπος έχει ακολουθήσει τις διαδικασίες που προβλέπονται στην παράγραφο 4.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν ειδικούς όρους εφαρμογής των παραγράφων 1 έως 5 για τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο ειδικών εθνικών ρυθμίσεων διανομής.

ΤΜΗΜΑ 4

Καταστροφές και απώλειες

Άρθρο 37

1. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 και στο άρθρο 36 παράγραφος 1, σε περίπτωση ολικής καταστροφής ή ανεπανόρθωτης απώλειας των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων κατά τη μεταφορά τους σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος στο οποίο τέθηκαν σε ανάλωση, από αιτία οφειλόμενη στην ίδια τη φύση των προϊόντων, ή εξ αιτίας τυχαίων περιστατικών ή ανωτέρας βίας, ή κατόπιν έγκρισης των αρμόδιων αρχών του συγκεκριμένου κράτους μέλους, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης δεν καθίσταται απαιτητός στο εν λόγω κράτος μέλος.

Η ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια των εν λόγω υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων αποδεικνύεται

κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του τόπου όπου επήλθε η ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια ή, όταν δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός του τόπου όπου επήλθε η απώλεια, του τόπου όπου διαπιστώθηκε.

Η εγγύηση που κατατίθεται σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο α ή το άρθρο 36 παράγραφος 4 στοιχείο α αποδεσμεύεται.

2. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει τους δικούς του κανόνες και προϋποθέσεις για τον καθορισμό των απωλειών που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

ΤΜΗΜΑ 5

Παρατυπίες κατά τη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων

Άρθρο 38

1. Σε περίπτωση που διαπραχθεί παρατυπία κατά τη διάρκεια διακίνησης προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 1 ή το άρθρο 36 παράγραφος 1, σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος στο οποίο τέθηκαν σε ανάλωση, τα προϊόντα υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης ο οποίος καθίσταται απαιτητός στο κράτος μέλος όπου διαπράχθηκε η παρατυπία.

2. Σε περίπτωση που διαπιστωθεί παρατυπία κατά τη διάρκεια της διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 1 ή το άρθρο 36 παράγραφος 1, σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος στο οποίο τέθηκαν σε ανάλωση, και δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί ο τόπος στον οποίο διαπράχθηκε η παρατυπία, αυτή θεωρείται ότι διαπράχθηκε, και ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός, στο κράτος μέλος στο οποίο διαπιστώθηκε.

Ωστόσο, εάν το κράτος μέλος όπου πράγματι διαπράχθηκε η παρατυπία εξακριβωθεί πριν από τη λήξη τριετούς περιόδου από την ημερομηνία απόκτησης των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1.

3. Τον ειδικό φόρο κατανάλωσης υποχρεούται να καταβάλει το πρόσωπο που εγγυήθηκε την καταβολή του σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή το άρθρο 36 παράγραφος 4 στοιχείο α) καθώς και οποιοδήποτε πρόσωπο συμμετείχε στην παρατυπία.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τέθηκαν σε ανάλωση, κατόπιν σχετικού αιτήματος επιστρέφουν ή διαγράφουν τον ειδικό φόρο κατανάλωσης ο οποίος επιβλήθηκε στο κράτος μέλος όπου διαπράχθηκε ή διαπιστώθηκε η παρατυπία. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού αποδεσμεύουν την εγγύηση που έχει κατατεθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 34 παράγραφος 2 στοιχείο α), ή του άρθρου 36 παράγραφος 4 στοιχείο α).

4. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «παρατυπία» νοείται η κατάσταση που δημιουργείται κατά τη διάρκεια διακίνησης υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, βάσει του άρθρου 33 παράγραφος 1 ή του άρθρου 36 παράγραφος 1, η οποία δεν καλύπτεται από το άρθρο 37 και λόγω της οποίας δεν περατώθηκε με κανονικό τρόπο μια διακίνηση ή μέρος μιας διακίνησης προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΜΗΜΑ 1

Επισήματα

Άρθρο 39

1. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν να φέρουν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα φορολογικά επισήματα ή εθνικά αναγνωριστικά σήματα που χρησιμοποιούνται για φορολογικούς σκοπούς όταν τίθενται σε ανάλυση στο έδαφός τους, ή, στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο και στο άρθρο 36 παράγραφος 1, όταν εισέρχονται στο έδαφός τους.

2. Τα κράτη μέλη που απαιτούν τη χρησιμοποίηση φορολογικών επισημάτων ή εθνικών αναγνωριστικών σημάτων κατά την έννοια της παραγράφου 1 υποχρεούνται να τα θέτουν στη διάθεση των εγκεκριμένων αποθηκευτών των άλλων κρατών μελών. Ωστόσο, κάθε κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει ότι τα φορολογικά επισήματα τίθενται στη διάθεση ενός φορολογικού αντιπροσώπου εγκεκριμένου από τις αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων που μπορούν να θεσπίζουν προκειμένου να εξασφαλίζεται η ορθή εφαρμογή του παρόντος άρθρου και προκειμένου να προλαμβάνεται οποιαδήποτε φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή ή κατάχρηση, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα κατά την έννοια της παραγράφου 1 φορολογικά επισήματα ή εθνικά αναγνωριστικά σήματα, να μην δημιουργούν εμπόδια στην ελεύθερη διακίνηση των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων.

Όταν αυτά τα επισήματα ή σήματα τίθενται σε υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, τα τυχόν ποσά που καταβάλλονται ή αποτελούν αντικείμενο εγγύησης για την απόκτηση αυτών των επισημάτων ή σημάτων, πλην των τελών έκδοσής τους, επιστρέφονται, διαγράφονται ή αποδεσμεύονται από το κράτος μέλος που τα χορήγησε εάν ο ειδικός φόρος κατανάλωσης έχει καταστεί απαιτητός και έχει εισπραχθεί σε άλλο κράτος μέλος.

Ωστόσο, το κράτος μέλος που εξέδωσε τα επισήματα ή σήματα μπορεί να εξαρτά την επιστροφή, τη διαγραφή ή την αποδέσμευση του ποσού που καταβλήθηκε ή απέτελεσε αντικείμενο εγγύησης από την προσκόμιση στις αρμόδιες αρχές του ικανοποιητικής απόδειξης ότι αυτά έχουν αφαιρεθεί ή καταστραφεί.

4. Τα κατά την έννοια της παραγράφου 1 φορολογικά επισήματα ή εθνικά αναγνωριστικά σήματα ισχύουν μόνο στο κράτος

μέλος που τα χορήγησε. Τα κράτη μέλη μπορούν, ωστόσο, να προβαίνουν σε αμοιβαία αναγνώριση αυτών των επισημάτων ή σημάτων.

ΤΜΗΜΑ 2

Μικροί οινοπαραγωγοί

Άρθρο 40

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν τους μικρούς οινοπαραγωγούς από τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα κεφάλαια III και IV καθώς και από τις λοιπές υποχρεώσεις τις σχετικές με τη διακίνηση και τον έλεγχο. Όταν οι μικροί αυτοί οινοπαραγωγοί πραγματοποιούν οι ίδιοι ενδοκοινοτικές συναλλαγές, ενημερώνουν τις σχετικές αρχές και συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 884/2001 της Επιτροπής, της 24ης Απριλίου 2001, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής σχετικά με τα συνοδευτικά έγγραφα μεταφοράς των αμπελοοικιτικών προϊόντων και των βιβλίων που πρέπει να τηρούνται στον αμπελοοικιτικό τομέα⁽¹⁾.

2. Όταν οι μικροί οινοπαραγωγοί απαλλάσσονται από υποχρεώσεις σύμφωνα με την παράγραφο 1, ο παραλήπτης ενημερώνει, μέσω του εγγράφου που απαιτείται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 884/2001 ή με αναφορά σε αυτό, τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού για τις παραδόσεις οίνου που έχουν παραληφθεί.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «μικροί οινοπαραγωγοί» νοούνται τα πρόσωπα που παράγουν κατά μέσο όρο κάτω των 1 000 hl οίνου ετησίως.

ΤΜΗΜΑ 3

Εφοδιασμός πλοίων και αεροσκαφών

Άρθρο 41

Μέχρις ότου το Συμβούλιο εκδώσει κοινοτικές διατάξεις για τον εφοδιασμό των πλοίων και αεροσκαφών, τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν σε ισχύ τις εθνικές διατάξεις τους όσον αφορά τις απαλλαγές για τον εν λόγω εφοδιασμό.

ΤΜΗΜΑ 4

Ειδικό διακανονισμό

Άρθρο 42

Τα κράτη μέλη τα οποία έχουν συνάψει συμφωνία σχετικά με την ευθύνη για την κατασκευή ή συντήρηση διασυννοριακής γέφυρας δύνανται να λαμβάνουν μέτρα κατά παρέκκλιση από τις γενικές διατάξεις της παρούσης οδηγίας με σκοπό την υπεύθυνη της διαδικασίας είσπραξης του φόρου επί των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή και τη συντήρηση της εν λόγω γέφυρας.

Για τους σκοπούς των μέτρων αυτών, η γέφυρα και τα εργατάξια που αναφέρονται στη συμφωνία θεωρούνται ως τμήμα του εδάφους του κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την κατασκευή ή τη συντήρηση της γέφυρας δυνάμει της συμφωνίας.

(¹) ΕΕ L 128 της 10.5.2001, σ. 32.

Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη κοινοποιούν τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, η οποία εν συνεχεία ενημερώνει τα λοιπά κράτη μέλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ

Άρθρο 43

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή καλούμενη στο εξής «επιτροπή ειδικών φόρων κατανάλωσης».

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 6, της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται τρίμηνη.

Άρθρο 44

Εκτός από τα καθήκοντά της δυνάμει του άρθρου 43, η επιτροπή ειδικών φόρων κατανάλωσης εξετάζει τα θέματα που θέτει ο πρόεδρος της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε ύστερα από αίτημα αντιπροσώπου κράτους μέλους, σχετικά με την εφαρμογή των σχετικών με τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης κοινοτικών διατάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 45

1. Μέχρι την 1η Απριλίου 2013, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του μηχανοργανωμένου συστήματος και, ειδικότερα, σχετικά με τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 21 παράγραφος 6 και σχετικά με τις εφαρμοστέες διαδικασίες σε περίπτωση διακοπής λειτουργίας του συστήματος.

2. Μέχρι την 1η Απριλίου 2015, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

3. Οι εκθέσεις των παραγράφων 1 και 2 βασίζονται ειδικότερα στις πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη.

Άρθρο 46

1. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010, τα κράτη μέλη αποστολής μπορούν να εξακολουθήσουν να επιτρέπουν τη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής με βάση τις διατυπώσεις που καθορίζο-

νται στο άρθρο 15 παράγραφος 6 και στο άρθρο 18 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ.

Η διακίνηση αυτή, καθώς και η εκκαθάρισή της, υπόκεινται στις διατάξεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, καθώς και στο άρθρο 15 παράγραφοι 4 και 5 και στο άρθρο 19 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ. Το άρθρο 15 παράγραφος 4 της εν λόγω οδηγίας εφαρμόζεται σε όλους τους εγγυητές που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφοι 1 και 2 της παρούσας οδηγίας.

Τα άρθρα 21 έως 27 της παρούσας οδηγίας δεν ισχύουν για τις διακινήσεις αυτές.

2. Η διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, η οποία είχε αρχίσει πριν από την 1η Απριλίου 2010, συνεχίζεται και εκκαθαρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ.

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στη διακίνηση αυτή.

Άρθρο 47

1. Η οδηγία 92/12/ΕΟΚ καταργείται από την 1η Απριλίου 2010.

Ωστόσο, η εν λόγω οδηγία εξακολουθεί να εφαρμόζεται εντός των ορίων και για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 46.

2. Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία λογίζονται ως φορές στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 48

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2010, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία από 1ης Απριλίου 2010. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων καθώς και πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ αυτών και της παρούσας οδηγίας.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτήν κατά την επίσημη έκδοσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 49

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 50

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 16 Δεκεμβρίου 2008.

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

R. BACHELOT-NARQUIN

**ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΤΟ
ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ
ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ»**

Άρθρο 67 παρ.6

1. Η περίπτωση 3 του άρθρου 9 του ν.δ. 356/1974 (ΦΕΚ 90 Α΄) που καταργείται με την περίπτωση γ) της παραγράφου 6 του άρθρου 67 του σχεδίου νόμου έχει ως εξής:

«3. Προσωπική κράτησις

Η χρήσις των αναγκαστικών τούτων μέτρων εναπόκειται εις την κρίσιν του διώκοντος Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου, δυνάμενου να λάβη ταύτα κατά τας διατάξεις του παρόντος Ν. Διατάγματος, είτε αθροιστικώς είτε εν έκαστον κατά την ελευθέραν αυτού κρίσιν.

Επί εσόδων, ων η είσπραξις είναι ανατεθειμένη εις Τελωνεία, την υπό του παρόντος Ν.Δ. οριζομένην εν τη διοικητική εκτελέσει αρμοδιότητα του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου ασκεί ο Προϊστάμενος του Τελωνείου.

Η χρήση του αναγκαστικού μέτρου της προσωπικής κράτησης επιτρέπεται μόνο εφ' όσον το βασικό χρέος μαζί με τις πάσης φύσεως προσαυξήσεις υπερβαίνει το ποσό του ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών. Το ποσό αυτό μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.».

2. Τα άρθρα 231 έως 243 του ν.2717/1999 (ΦΕΚ 97 Α΄) που καταργούνται με την περίπτωση γ) της παραγράφου 6 του άρθρου 67 του σχεδίου νόμου έχουν ως εξής:

**«ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΙΤΛΟΣ
ΕΠΙΒΟΛΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΚΡΑΤΗΣΗΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΚΡΑΤΗΣΗ
Άρθρο 231
Υποβολή - Περιεχόμενο του δικογράφου**

1. Η προσωπική κράτηση, ως αναγκαστικό μέτρο προς είσπραξη των κατά τις διατάξεις του άρθρου 216 δημόσιων εσόδων, διατάσσεται από το δικαστήριο, ύστερα από αίτηση του Δημοσίου.

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο αίτηση απευθύνεται στο κατά το άρθρο 232 πρωτοδικείο. Η αίτηση αυτή υποβάλλεται μόνο εφόσον έχει παρέλθει τουλάχιστον ένας (1) μήνας από την επίδοση προς τον οφειλέτη της, από τις κείμενες διατάξεις προβλεπόμενης,

ατομικής ειδοποίησης, πρέπει δε να συνοδεύεται από κυρωμένο αντίγραφο της τελευταίας.

3. Η υποβολή νέας αίτησης συγχωρείται μόνο αν συντρέχουν εκ νέου οι νόμιμες προϋποθέσεις και μόνο εφόσον έχουν παρέλθει τουλάχιστον έξι (6) μήνες από την τελεσίδικη απόρριψη της προηγούμενης αίτησης ή την εκτέλεση της προηγούμενης απόφασης του δικαστηρίου και την απόλυση του κρατουμένου.

4. Η κατά τις προηγούμενες παραγράφους αίτηση κατατίθεται, μαζί με τρία (3) αντίγραφα, στη γραμματεία της κύριας έδρας του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται.

Άρθρο 232 **Αρμόδιο δικαστήριο**

Αρμόδιος να διατάξει την προσωπική κράτηση είναι ο πρόεδρος πρωτοδικών ή ο από αυτόν οριζόμενος πρωτοδίκης, του πρωτοδικείου στην περιφέρεια του οποίου έχει την έδρα της η αρχή που, ως εκπρόσωπος του Δημόσιου, υποβάλλει την, κατά το προηγούμενο άρθρο, αίτηση.

Άρθρο 233 **Ενεργητική και παθητική νομιμοποίηση**

1. Η αίτηση υποβάλλεται από το Δημόσιο, εκπροσωπούμενο από τον αρμόδιο για την είσπραξη του οφειλόμενου εσόδου προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ή του τελωνείου.

2. Η αίτηση στρέφεται κατά του οφειλέτη ή του εκπροσώπου του νομικού προσώπου ή, αν πρόκειται για πρόσωπα που τελούν υπό επιμέλεια, κατά του νόμιμου αντιπροσώπου τους.

Άρθρο 234 **Προϋποθέσεις λήψης του μέτρου - Περιορισμοί**

1. Προσωπική κράτηση μπορεί να διαταχθεί μόνο εφόσον :
 - α) πρόκειται για έσοδο που εισπράττεται κατά τις διατάξεις του ν.δ. 356/1974 και
 - β) το συνολικό ληξιπρόθεσμο χρέος προς το Δημόσιο από κάθε αιτία, συμπεριλαμβανομένων και των κάθε είδους τόκων και προσαυξήσεων, υπερβαίνει το ποσό των εκατό πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ.

Άρθρο 235 **Εκδίκαση**

1. Αμέσως μετά την, κατά την παρ. 4 του άρθρου 231, κατάθεση της

αίτησης, ο πρόεδρος του συμβουλίου, ή ο δικαστής, που διευθύνει το δικαστήριο, ή ο οριζόμενος από αυτούς δικαστής, με πράξη του πάνω στο δικόγραφο της αίτησης, ορίζει δικάσιμο, η οποία δεν μπορεί να απέχει λιγότερο των δέκα (10) ούτε περισσότερο των δεκαπέντε (15) ημερών από την κατάθεση της αίτησης.

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο πράξη του προέδρου, μαζί με κυρωμένο αντίγραφο του δικογράφου που κατατέθηκε, επιδίδεται, με τη φροντίδα του αιτούντος, στον καθ' ου, πέντε (5) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση, απέχει δε θέση κλήτευσης γι' αυτόν. Προς τούτο, παραδίδονται στον αιτούντα, από τη γραμματεία του δικαστηρίου, η αίτηση με την πράξη προσδιορισμού δικασίμου, μαζί με κυρωμένο αντίγραφο τούτων. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι σχετικές με τις επιδόσεις διατάξεις των άρθρων 47-48 και 50-57.

3. Ως προς την κύρια διαδικασία, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 132-139 και 142-143. Η, κατά την παρ. 4 του άρθρου 135, τυχόν οριζόμενη νέα δικάσιμος δεν πρέπει να απέχει περισσότερο των δέκα (10) ημερών από τη συζήτηση που αναβλήθηκε. Οι κατά την παρ. 1 του άρθρου 138 προθεσμίες περιορίζονται σε μία (1) και μία (1) ημέρα, αντιστοίχως.

4. Κατά την προβολή πρόσθετων λόγων έχει ανάλογη εφαρμογή η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 131, η προβλεπόμενη όμως από αυτήν προθεσμία είναι δύο (2) ημέρες.

5. Οι διάδικοι μπορούν να διενεργούν διαδικαστικές πράξεις και να παρίστανται κατά τη συζήτηση χωρίς δικαστικό πληρεξούσιο.

6. Η άσκηση παρέμβασης δεν συγχωρείται κατά την παρούσα διαδικασία.

Άρθρο 236 Εξουσία του δικαστηρίου

Το, κατά το άρθρο 232, αρμόδιο δικαστήριο διατάζει την προσωπική κράτηση μόνο αν κρίνει ότι το αναγκαστικό αυτό μέτρο είναι αναγκαίο και πρόσφορο για την εξόφληση τού χρέους, καθώς και ότι συνιστά το μόνο ικανό μέσο είσπραξης για την ικανοποίηση της σχετικής απαίτησης.

Άρθρο 237 Εκτέλεση της απόφασης

1. Η απόφαση, με την οποία διατάσσεται η προσωπική κράτηση, εκτελείται μόνο αφότου επιδοθεί σε αυτόν που καταδικάστηκε. Αν πρόκειται για εκπρόσωπο νομικού προσώπου, η προσωπική κράτηση δεν εκτελείται πριν παρέλθουν τρεις (3) ημέρες από την επίδοση σε αυτόν της απόφασης. Η, κατά τις προηγούμενες περιόδους, επίδοση διενεργείται με τη φροντίδα του αιτούντος, κατ' ανάλογη εφαρμογή των

διατάξεων των άρθρων 47-48 και 50-57. Προς τούτο, κατά την, σύμφωνα με την πρώτη περίοδο της παρ. 1 του άρθρου 195, επίδοση προς αυτόν της απόφασης, του παραδίδεται και δεύτερο κυρωμένο αντίγραφο της.

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο απόφαση δεν εκτελείται αν δεν έχει καταστεί τελεσίδικη η απόφαση για την ανακοπή κατά της πράξης ταμειακής βεβαίωσης ή, σε περίπτωση που δεν έχει ασκηθεί ανακοπή κατ' αυτής, αν δεν έχει παρέλθει άπρακτη η προς άσκηση της ανακοπής προθεσμία.

3. Ο καταδικαζόμενος σε προσωπική κράτηση συλλαμβάνεται από αστυνομικό όργανο. Αν ο συλλαμβανόμενος δεν προβάλει αντιρρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 243, οδηγείται στη φυλακή. Το όργανο συντάσσει γι' αυτά σχετική έκθεση.

4. Η σύλληψη δεν επιτρέπεται να γίνεται :

α) μεταξύ της 7ης εσπερινής και της 7ης πρωινής ώρας,

β) κατά τις εθνικές επετείους, κατά το χρονικό διάστημα από 23 Δεκεμβρίου έως και 2 Ιανουαρίου, κατά τη διενέργεια βουλευτικών εκλογών ή εκλογών για την ανάδειξη αιρετών οργάνων των οργανισμών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης και οκτώ (8) ημέρες πριν, καθώς και πέντε (5) ημέρες μετά τη διενέργειά τους, επίσης, δε κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Εβδομάδας, καθώς και εκείνης της Διακαινησίμου,

γ) στον τόπο όπου συνεδριάζει δικαστήριο και ενόσω διαρκεί η συνεδρίαση και

δ) σε καθιερωμένο τόπο ιερουργίας γνωστής θρησκείας και ενόσω διαρκεί η ιερουργία.

5. Ο εγκλεισμός στη φυλακή εκείνου που έχει καταδικαστεί σε προσωπική κράτηση διενεργείται μόνο αφού προσαχθούν στο διευθυντή της φυλακής κυρωμένα αντίγραφα, αφ' ενός της απόφασης του δικαστηρίου που διατάζει την προσωπική κράτηση, αφ' ετέρου της έκθεσης της σύλληψης.

6. Η προσωπική κράτηση των μόνιμων στρατιωτικών εκτελείται από την αρμόδια στρατιωτική αρχή.

7. Η ισχύς της απόφασης παύει με τη συμπλήρωση του χρόνου για τον οποίο έχει διαταχθεί η προσωπική κράτηση και ο κρατούμενος απολύεται αυτοδικαίως. Προς τούτο εκδίδεται σχετική διαπιστωτική πράξη από το διευθυντή της φυλακής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β` ΑΙΤΗΣΗ ΑΠΟΛΥΣΗΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥ

Άρθρο 238

1. Ύστερα από αίτηση του κρατουμένου, η οποία απευθύνεται στο πρωτοδικείο του τόπου βρίσκεται η φυλακή, διατάσσεται η απόλυσή

του, αν έχει καταβληθεί στην αρμόδια αρχή ή συμψηφιστεί ή κατατεθεί στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, το χρέος για το οποίο του επιβλήθηκε η προσωπική κράτηση, μαζί με τους τόκους που ήδη οφείλονται και τα έξοδα της εκτέλεσης και έχει προσαχθεί το σχετικό γραμμάτιο στη γραμματεία του δικαστηρίου. Αρμόδιος να αποφανθεί για την αίτηση είναι ο πρόεδρος πρωτοδικών ή ο από αυτόν οριζόμενος πρωτοδίκης του προαναφερόμενου δικαστηρίου.

2. Ως προς την προδικασία και την κύρια διαδικασία εκδίκασής της, κατά την προηγούμενη παράγραφο, αίτησης, εφαρμόζονται αναλόγως όσα ορίζονται στο άρθρο 235. Ο ορισμός δικασίμου, όμως, γίνεται σε ημερομηνία που δεν μπορεί να απέχει λιγότερο των δύο (2) ούτε περισσότερο των τεσσάρων (4) ημερών από την κατάθεση της αίτησης, ενώ η, κατά την παρ. 2 του άρθρου 235, προθεσμία είναι μιας (1) τουλάχιστον ημέρας πριν από τη συζήτηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ΑΙΤΗΣΗ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΚΡΑΤΗΣΗΣ

Άρθρο 239

1. Ύστερα από αίτηση του κρατουμένου, η οποία απευθύνεται στο κατά το προηγούμενο άρθρο δικαστήριο, αναστέλλεται η προσωπική κράτηση και ο αιτών απολύεται από τη φυλακή, για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των τριών (3) μηνών, αν έχουν επέλθει τα κατά την πρώτη περίοδο της παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου, αποσβεστικά γεγονότα ως προς εύλογο, σε σχέση με το συνολικό ύψος, τμήμα του χρέους του. Αρμόδιος να αποφανθεί για την αίτηση είναι ο κατά την τελευταία περίοδο της παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου δικαστής.

2. Ως προς την προδικασία και την κύρια διαδικασία εκδίκασής της, κατά την προηγούμενη παράγραφο, αίτησης, εφαρμόζονται αναλόγως όσα ορίζονται στην παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

ΑΙΤΗΣΗ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΣΕ ΑΛΛΟ ΧΩΡΟ Η ΑΠΟΛΥΣΗΣ, ΓΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΥΓΕΙΑΣ

Άρθρο 240

1. Ύστερα από αίτηση του κρατουμένου, η οποία απευθύνεται στο πρωτοδικείο του τόπου όπου έχει την έδρα της η αρχή που, ως εκπρόσωπος του Δημοσίου, νομιμοποιείται να υποβάλει την κατά το άρθρο 231 αίτηση για προσωπική κράτηση, μπορεί, αν αυτός είναι ασθενής ή ασθενήσει κατά τη διάρκεια της κράτησης, να επιτραπεί η κράτησή του σε νοσοκομείο.

2. Το δικαστήριο μπορεί, ακόμη, να επιτρέψει την απόλυση του κρατουμένου αν η ασθένειά του είναι τέτοια ώστε να υπάρχει κίνδυνος, από την παράταση της κράτησης, για την υγεία του.

3. Αρμόδιος να αποφανθεί για τις κατά τις προηγούμενες παραγράφους αιτήσεις είναι ο κατά το άρθρο 232 δικαστής.

4. Ως προς την προδικασία και την κύρια διαδικασία εκδίκασης των, κατά τις προηγούμενες παραγράφους, αιτήσεων εφαρμόζονται αναλόγως όσα ορίζονται στην παρ. 2 του άρθρου 238.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

ΛΟΙΠΕΣ ΑΙΤΗΣΕΙΣ

Άρθρο 241

Εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, κάθε αμφισβήτηση που αφορά την εκτέλεση της προσωπικής κράτησης επιλύεται από τον πρόεδρο πρωτοδικών, ή τον από αυτόν οριζόμενο πρωτοδίκη, του πρωτοδικείου στην περιφέρεια του οποίου εκτελείται η απόφαση για την προσωπική κράτηση. Κατά την εκδίκαση του σχετικού ένδικου βοηθήματος εφαρμόζονται αναλόγως όσα ορίζονται στο άρθρο 235.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ

Άρθρο 242

1. Οι αποφάσεις που εκδίδονται κατά τη διαδικασία των άρθρων 231 - 241 υπόκεινται, ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, κατά τα άρθρα 81-111 αναλόγως εφαρμοζόμενα, στα ένδικα μέσα της ανακοπής ερημοδικίας, της έφεσης, της αίτησης αναθεώρησης και της αίτησης διόρθωσης ή ερμηνείας.

2. Οι προθεσμίες για την άσκηση των κατά την προηγούμενη παράγραφο ένδικων μέσων είναι πέντε (5) ημερών. Ως προς την έναρξη των προθεσμιών αυτών έχουν ανάλογη εφαρμογή όσα ορίζονται στις διατάξεις των άρθρων 90 (παρ. 1), 94 (παρ. 1), 104 και 110 (παρ. 2), οι οποίες και εφαρμόζονται αναλόγως.

3. Η προθεσμία για την άσκηση, καθώς και η άσκηση, της ανακοπής ερημοδικίας και της έφεσης αναστέλλουν την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης. Το, κατά το άρθρο 232, αρμόδιο δικαστήριο, όμως, μπορεί, κατ' αίτηση του Δημοσίου, να κηρύξει την απόφασή του προσωρινώς εκτελεστή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 80, η οποία και εφαρμόζεται αναλόγως.

4. Αρμόδιος για την εκδίκαση της έφεσης είναι ο πρόεδρος εφετών, ή ο

από αυτόν οριζόμενος εφέτης, του εφετείου στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται το δικαστήριο, όπου ανήκει ο κατά το άρθρο 232 δικαστής που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.

5. Ως προς την εκδίκαση των κατά την παρ. 1 ένδικων μέσων εφαρμόζονται αναλόγως όσα ορίζονται στο άρθρο 235.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ΄

ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ

Άρθρο 243

1. Ο συλλαμβανόμενος σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 237, μπορεί, πριν να εγκλειστεί στη φυλακή, να προβάλει αντιρρήσεις ως προς τη νομιμότητα της σύλληψής του. Με τις αντιρρήσεις μπορεί, επίσης, να προβάλει την, μετά τη συζήτηση της αίτησης για την προσωπική κράτησή του, επέλευση των, κατά την πρώτη περίοδο της παρ. 1 του άρθρου 238, αποσβεστικών γεγονότων του συνολικού χρέους του. Οι αντιρρήσεις πρέπει να διαλαμβάνουν συγκεκριμένους λόγους, μπορούν δε να προβληθούν και προφορικώς, οπότε συντάσσεται συναφώς, από το γραμματέα, σχετική έκθεση.

2. Στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου, το πρόσωπο που έχει συλληφθεί οδηγείται αμέσως, από το αστυνομικό όργανο, στον πρόεδρο πρωτοδικών, ή στον από αυτόν οριζόμενο πρωτοδίκη, του πρωτοδικείου στην περιφέρεια του οποίου έγινε η σύλληψη.

3. Ως προς την εκδίκαση των, κατά την παρ. 1, αντιρρήσεων εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 204 και της παρ. 5 του άρθρου 235. Οι κατά τη διαδικασία αυτή προβαλλόμενοι ισχυρισμοί πρέπει να αποδεικνύονται παραχρήμα.

4. Ο, κατά την παρ. 2, αρμόδιος δικαστής εκδίδει παραχρήμα την απόφασή του για τις αντιρρήσεις, την οποία και διατυπώνει συνοπτικώς στο τηρούμενο πρακτικό. Κυρωμένο αντίγραφο του πρακτικού αυτού παραδίδεται αμέσως στο, κατά την παρ. 2, αστυνομικό όργανο, καθώς και στον αντιλέγοντα. Αν πρόκειται για ημέρα αργίας, ο δικαστής μπορεί να χρησιμοποιήσει, ως τόπο άσκησης των κατά την προηγούμενη περίοδο καθηκόντων του, την οικία του. Στην περίπτωση αυτή δεν απαιτείται η παρουσία γραμματέα, τα σχετικά δε πρακτικά, καθώς και η κατά την παρ. 1 έκθεση, συντάσσονται από μόνο το δικαστή.

5. Αν γίνουν δεκτές οι αντιρρήσεις, ο αντιλέγων αφήνεται αμέσως ελεύθερος, ενώ αν οι αντιρρήσεις απορριφθούν, οδηγείται στη φυλακή.

6. Η κατά τις προηγούμενες παραγράφους απόφαση δεν υπόκειται σε κανένα ένδικο μέσο.».

3. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 11 του ν.1867/1989 (ΦΕΚ 227 Α'), όπως ισχύουν, που καταργούνται με την περίπτωση γ) της παραγράφου 6 του άρθρου 67 του σχεδίου νόμου έχουν ως εξής:

Άρθρο 1 Καταργούμενες ρυθμίσεις

1. Η προσωπική κράτηση, ως αναγκαστικό μέτρο προς είσπραξη των δημόσιων εσόδων που αποφασίζεται με διοικητική πράξη, καταργείται.

2. Από την έναρξη της ισχύος των διατάξεων αυτού του νόμου η προσωπική κράτηση, ως αναγκαστικό μέτρο προς είσπραξη των δημόσιων εσόδων, διατάσσεται από το δικαστήριο σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων άρθρων.

Άρθρο 2 Πότε επιτρέπεται

1. Προσωπική κράτηση διατάσσεται εφ' όσον συντρέχουν σωρευτικώς οι εξής προϋποθέσεις:

α. Πρόκειται για έσοδο που εισπράττεται κατ' εφαρμογή του ν.δ. 356/1974 "περί κώδικος εισπράξεως δημοσίων εσόδων".

β. Πρόκειται για χρέη που απορρέουν είτε από επιχορηγήσεις κατά την εφαρμογή των εκάστοτε ισχυουσών διατάξεων αναπτυξιακών νόμων είτε από σύμβαση δανείου είτε από την επιβολή προστίμου ή χρηματικής ποινής για πράξεις ή παραλείψεις που είναι κολάσιμες και ποινικώς ή, σε κάθε περίπτωση, πρόκειται για χρέη, η μη καταβολή των οποίων εκ μέρους του οφειλέτη συνιστά ποινικώς κολάσιμη πράξη κατά τις κείμενες διατάξεις.

2. Η προσωπική κράτηση διατάσσεται πάντοτε αυτοτελώς, κατά τις διατάξεις του επόμενου άρθρου, από το δικαστήριο ύστερα από αίτηση:

α. Του αρμόδιου για την είσπραξη του σχετικού εσόδου προϊσταμένου δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ή προϊσταμένου του τελωνείου, όταν πρόκειται για χρέη προς το Δημόσιο.

β. Του κατά τις κείμενες διατάξεις οργάνου διοίκησης του νομικού προσώπου, όταν πρόκειται για απαιτήσεις νομικών προσώπων, οι οποίες εισπράττονται σύμφωνα με ειδική πρόβλεψη, κατά τις διατάξεις του ν.δ. 356/1974 "περί κώδικος εισπράξεως δημοσίων εσόδων".

3. Η κατά τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου αίτηση πρέπει, με την ποινή του απαραδέκτου, να υποβληθεί ένα τουλάχιστο μήνα μετά την κοινοποίηση της ατομικής ειδοποίησης προς τον οφειλέτη και να συνοδεύεται από αντίγραφο της ατομικής

ειδοποίησης, στην οποία περιέχονται οπωσδήποτε τα στοιχεία του οφειλέτη και του χρέους του.

Άρθρο 3 Αρμόδιο όργανο - Διαδικασία

1.α. Την προσωπική κράτηση, της οποίας η διάρκεια δεν μπορεί να υπερβαίνει το ένα έτος, διατάσσει με απόφασή του το αρμόδιο σύμφωνα με την περίπτωση β` δικαστήριο.

Άλλη αίτηση προσωπικής κράτησης για το ίδιο χρέος δεν μπορεί να υποβληθεί. Νέα αίτηση μπορεί να υποβληθεί μόνο εφόσον συντρέχουν εκ νέου οι σχετικές προϋποθέσεις και μόνο μετά την παρέλευση έξι μηνών από την εκτέλεση της προηγούμενης απόφασης του δικαστηρίου και την απόλυση του κρατουμένου.

β. Η αίτηση για προσωπική κράτηση δικάζεται, αν ο νόμιμος τίτλος αποδεικνύει απαίτηση δημόσιου χαρακτήρα, από τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο ή, αν ο νόμιμος τίτλος αποδεικνύει απαίτηση ιδιωτικού χαρακτήρα, από το μονομελές πολιτικό πρωτοδικείο της περιφέρειας όπου έχει την έδρα της η αρχή η οποία είναι, κατά τις διατάξεις της παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου, αρμόδια για να την υποβάλει.

2. Το διοικητικό δικαστήριο δικάζει κατά την διαδικασία που ορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 73 του Κ.Ε.Δ.Ε και το πολιτικό δικαστήριο κατά την τακτική διαδικασία.

3. Στις περιπτώσεις όπου οι κείμενες διατάξεις τάσσουν προθεσμία, μέσα στην οποία είναι δυνατή η δικαστική αμφισβήτηση του νόμιμου τίτλου, η απόφαση για προσωπική κράτηση δεν μπορεί να εκτελεσθεί πριν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία αυτή ή πριν εκδοθεί τελεσίδικη δικαστική απόφαση, εκτός αν η δικαστική απόφαση, που εκδίδεται σε πρώτο βαθμό είναι, κατά νόμο, εκτελεστή.

4. Αν εκκρεμεί σε άλλο δικαστήριο δίκη ως προς το κύρος του νόμιμου τίτλου, αντίγραφο της αίτησης για προσωπική κράτηση είναι δυνατό να διαβιβασθεί, με την επιμέλεια οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, στο δικαστήριο αυτό. Η διαβίβαση αυτή ισοδυναμεί με αίτηση προτίμησης, η οποία γίνεται υποχρεωτικώς δεκτή.

5. Το αρμόδιο κατά τις διατάξεις της παραγράφου 2 δικαστήριο αποφασίζει την προσωπική κράτηση αν κρίνει ότι το μέτρο αυτό είναι, ιδίως εν όψει του ύψους του χρέους, αναγκαίο και πρόσφορο για την εξόφληση του χρέους καθώς και ότι η λήψη του μέτρου αυτού είναι το μόνο μέσο, κατ' αποκλεισμό κάθε άλλου προβλεπόμενου από τις κείμενες διατάξεις αναγκαστικού μέτρου είσπραξης δημοσίων εσόδων, ικανοποίησης της σχετικής απαίτησης. Το δικαστήριο κρίνει με βάση οποιαδήποτε κατάλληλα αποδεικτικά μέσα επιτρέπει ο νόμος και αν ακόμα δεν τα επικαλέσθηκαν οι διάδικοι.

Άρθρο 4

Περιορισμοί ως προς την προσωπική κράτηση

1. Προσωπική κράτηση δεν διατάσσεται:
 - α) κατά των ανηλίκων που τελούν υπό γονική μέριμνα ή υπό επιτροπεία και κατά των απαγορευμένων με δικαστική απόφαση.
 - β) Κατά βουλευτών, όσο διαρκεί η βουλευτική περίοδος και τέσσερις εβδομάδες μετά τη λήξη της.
 - γ) Κατά προσώπων που συμπλήρωσαν το εξηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας τους.
 - δ) Κατά κληρικών κάθε βαθμού κάθε γνωστής θρησκείας.
 - ε) Κατά των στρατευμένων, κατά τη διάρκεια της στράτευσής τους, 30 ημέρες πριν από αυτήν και έξι μήνες μετά από αυτήν.
 - στ) Κατά των προσώπων που τελούν σε πτώχευση και για όσο χρόνο διαρκούν οι εργασίες της πτώχευσης.
 - ζ) Κατά των εξ' απογραφής κληρονόμων για χρέη της κληρονομιάς.
 - η) Κατά των πολυτέκνων που έχουν την επιμέλεια ή την υποχρέωση διατροφής των παιδιών τους.
 - θ) Κατά των κάθε είδους εκπροσώπων ανώνυμων εταιρειών και εταιρειών περιορισμένης ευθύνης, για χρέη των εταιρειών αυτών.
 - ι) Κατά των προσώπων που έχουν συμβληθεί ως εγγυητές ανεξάρτητα από το αν έχουν διατηρήσει το ευεργέτημα δίζησης ή όχι.

2. Αν πρόκειται για νομικά πρόσωπα, εκτός εκείνων που αναφέρονται στις διατάξεις της περιπτ. η' της προηγούμενης παραγράφου, η προσωπική κράτηση για τα χρέη τους διατάσσεται κατά των εκπροσώπων τους.

3. Αν πρόκειται για πρόσωπα που τελούν υπό επιμέλεια, η προσωπική κράτηση για χρέη τους διατάσσεται κατά των νόμιμων αντιπροσώπων τους.

Άρθρο 5

Εκτέλεση της απόφασης

1. Η διάταξη για προσωπική κράτηση εκτελείται μόνο αφότου η δικαστική απόφαση που τη διατάσσει γίνει τελεσίδικη και αφού προηγουμένως επιδοθεί σ' αυτόν που καταδικάστηκε. Όταν πρόκειται για εκπρόσωπο νομικού προσώπου, η προσωπική κράτηση δεν εκτελείται πριν περάσουν τρεις ημέρες αφότου η απόφαση του επιδόθηκε.

2. Όποιος καταδικάστηκε σε προσωπική κράτηση συλλαμβάνεται από το δικαστικό επιμελητή, πάντοτε μπροστά σε μάρτυρα που προσλαμβάνεται για το σκοπό αυτόν, και συντάσσεται σχετική έκθεση. Η σύλληψη απαγορεύεται:

- α) μεταξύ της 7ης εσπερινής και της 7ης πρωινής ώρας,
- β) κατά τις εθνικές επετείους, κατά το από 23 Δεκεμβρίου έως και 2 Ιανουαρίου χρονικό διάστημα, κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας επί

βουλευτικών, δημοτικών και κοινοτικών εκλογών, οκτώ ημέρες πριν από την έναρξη αυτών και πέντε μετά τη λήξη και κατά τη διάρκεια των εβδομάδων των Παθών και του Πάσχα,

γ) στον τόπο όπου συνεδριάζει δικαστήριο και όσο διαρκεί η συνεδρίαση,

δ) σε καθιερωμένο τόπο ιερουργίας γνωστής θρησκείας και όσο διαρκεί η ιερουργία,

ε) από 1 έως 31 Αυγούστου.

Άρθρο 6

Διαδικασία αντιρρήσεων

1. Αν αυτός που έχει συλληφθεί προβάλει αντιρρήσεις κατά της προσωπικής κράτησης, προσάγεται αμέσως στον πρόεδρο του καθ' ύλην αρμοδίου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος νόμου, δικαστηρίου της περιφέρειας όπου έχει γίνει η σύλληψη. Αυτός, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. Κ.Πολ.Δ., αποφασίζει για τις αντιρρήσεις που μπορούν να υποβληθούν και προφορικά.

2. Αν δεν προβλήθηκαν αντιρρήσεις ή απορρίφθηκαν, αυτός που έχει συλληφθεί οδηγείται στις φυλακές.

3. Ο διευθυντής της φυλακής παραλαμβάνει εκείνον που έχει συλληφθεί μόνο αν του παραδοθεί η απόφαση που διατάσσει την προσωπική του κράτηση και αντίγραφο της έκθεσης της σύλληψής τους.

4. Η προσωπική κράτηση των μόνιμων στρατιωτικών εκτελείται από τη στρατιωτική αρχή.

Άρθρο 7

Απόλυση κρατουμένων

1. Ο κρατούμενος απολύεται:

α) αν συμπληρώθηκε η διάρκεια της προσωπικής κράτησης που ορίζει η απόφαση,

β) αν κατατεθεί στην αρμόδια αρχή ή στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων το χρέος, για το οποίο επιβλήθηκε η προσωπική κράτηση μαζί με τους τόκους που οφείλονται ήδη και τα έξοδα της εκτέλεσης και κατατεθεί το γραμμάτιο στο γραμματέα του πρωτοδικείου, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η φυλακή,

γ) αν ο κρατούμενος συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας του.

Άρθρο 8

Κράτηση σε άλλο χώρο

Αν ο κρατούμενος είναι ασθενής ή αν ασθενήσει κατά τη διάρκεια της κράτησής του, ο πρόεδρος του καθ' ύλην αρμοδίου, κατά τις διατάξεις του άρθρ. 3 του παρόντος νόμου, δικάζοντας κατά τη

διαδικασία των εργατικών διαφορών, μπορεί να επιτρέψει να κρατηθεί ο κρατούμενος σε νοσοκομείο. Μπορεί επίσης να επιτρέψει την απόλυσή του αν η ασθένεια είναι τέτοια ώστε να υπάρχει κίνδυνος από την παράταση της κράτησης, καθώς και τη μετάβασή του στο εξωτερικό για λόγους υγείας.

Άρθρο 9 Ένδικα βοηθήματα

1. Κάθε διαφορά σχετική με την εκτέλεση της προσωπικής κράτησης υπάγεται, αν δεν ορίζεται διαφορετικά, στην αρμοδιότητα του αρμόδιου, κατά τις διατάξεις του άρθρ. 3 του παρόντος νόμου, δικαστηρίου, στην περιφέρεια του οποίου εκτελείται η σχετική απόφαση. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου αυτού ορίζει σύντομη δικάσιμο και την προθεσμία για να κλητευθεί ο αντίδικος εκείνου που προσφεύγει.

2. Η προθεσμία της ανακοπής ερημοδικίας και της έφεσης κατά της απόφασης που εκδίδεται σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο είναι πέντε ημέρες, αλλά ούτε αυτή ούτε και η άσκηση των ένδικων αυτών μέσων αναστέλλουν την εκτέλεση.

3. Σε περίπτωση προσφυγής κατά την παρ. 1, ο πρόεδρος του αρμόδιου, κατά τις διατάξεις του άρθρ. 3 του παρόντος νόμου δικαστηρίου, δικάζοντας κατόπιν αιτήσεως του οφειλέτη, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. Κ.Πολ.Δ., μπορεί να διατάξει την αναστολή της αναγκαστικής εκτελέσεως με εγγύηση ή και χωρίς εγγύηση, αν κρίνει ότι η προσωπική κράτηση θα προξενήσει βλάβη στον αιτούντα.

Άρθρο 10 Τελικές και μεταβατικές διατάξεις

1. Κάθε γενική ή ειδική διάταξη, που είναι αντίθετη προς τις ρυθμίσεις αυτού του νόμου, καταργείται.

2. Όσοι κατά την έναρξη της ισχύος των διατάξεων αυτού του νόμου κρατούνται κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 63 επ. ν.δ. 356/1974 "περί κώδικος εισπράξεως δημοσίων εσόδων" απολύονται αυθημερόν με επιμέλεια του διευθυντή της φυλακής. Όσοι παραβαίνουν τις διατάξεις αυτής της παραγράφου, εκτός από την προσωπική αστική και πειθαρχική ευθύνη, υπέχουν και ποινική ευθύνη, κατά τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα.

3. Μετά την απόλυση των κρατουμένων κατά τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατή η κατά τις διατάξεις αυτού του νόμου εκ νέου κίνηση της διαδικασίας προσωπικής κράτησης για το χρέος ή τα χρέη, για τα οποία έχει ήδη διαταχθεί η προσωπική τους κράτηση.

Στην περίπτωση αυτή συνυπολογίζεται, κατά την εκτέλεση της δικαστικής απόφασης που θα εκδοθεί, ο προηγούμενος χρόνος κράτησης.

Άρθρο 11 Εξουσιοδότηση

Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης ρυθμίζονται οι κάθε είδους λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων αυτού του νόμου.».